

جامی اداره کماد

دیر - غلامین لسانی

ملک آفاقت و مکاتب
ماید یعنوان فیل ماید

جبل

براه چانبره طبع تو زیخ خواه
گنگه هفت شاهی

جبل

پارسی ۱۳۲۴

لیار ۰۵ فران

این روزنامه فقط نگاه میباشد و نتورا فکار اسلامیان است

و فایح از رسوم عقل است یا بن عقیده باشیم گرچه
که بایرنگ نمای گوآگون و پاقوت هر چنان هیجان
بنایت موقع مخصوصاً هند زمام امور را در دست
گرفته برای خط منافع خالیه و ناین فواید آنیه
خود کارکشند اصلاح خواهی کرد و باز مختار
مرآکه جلوگیری خواهند کرد خود را فربارده ایم
بلایت و حافظ خود را بحالیان ثابت بناشیم
صراحاً میگوئیم یکانه علاج درد های مایکنا چاره
پچار کی نمایی ما اینست که :

قد اکاری لازم است

آری قد اکاری لازم است برا آنکه مرگ نشسته
ملکت بکلی درگرد افتد هن افتد و ملک مثل هیچ
محضر داشت و پامیزند گرک بیدار شاند و
خواب کلی پاسیان و افعع قدر نه درگیری
عینی بجوم بکار دان فاقد سالار گرفتار تعاقی
درین حال باید با جارت با تهور باعثی سرگرد
با جوییکه نزینده و سزاوار هر عائز صادری است

قد اکاری لازم است

کفشه را گفتم، نوشتنی را نوشتم، درود را
شروعیم بدینمی اراسرخ دادیم، خراهمه اذکر کردیم
کوچکی، فرقه، ادب، احرام، رزگت را
سرعات نمودیم

ماله جمع فریاد استغاثه بیوت موعظ
اہمزر پند هرچه بود یعنوان گردیم دیگر نقول تهنا
التفاکنیم دیگر بحرف تهاقعت نایم خات
کرد و ایم اکر باز می بقید ساین نایمی ساین
مشی کنیم روح ای راهیت راصحوم حقیقت ریت
اسلامیه را پامیال نمودیم

جلو چریانات سو را بحرف نهیان سند کرد
مقابل سیلیمای بلا بر جزو ای بجا نمیتوان مقابله
کرد کار را از امر و بفردا محول کردن با اظهار سایل
و ایباب روز گذرانیدن و مایمید نمایی دور و
دراز امر اراده فت نمودن واژه دیگران تو فوج
غمخواری کردن دور از دنیش بعد از فریبت

شوم است قطع میکند بناخ دیگر شیان نموده بجست
خود را چنین از ازار کوشیدهای نمایند.

و پرورد در بار طاله رو سیده اهل ایکا، شیان خود
قرار داده برقه را مایل بودند که در زیر برقه پرورد
داشتند گفته امروز دولت حق که مظلوم از این
آنچه ایلخان ایلخان و پنهان خود قرار داده برقه ایکا مایل
میکند آنچه را در دل از دیگر نمایند.

فرد ایشانی میگلی و گیکه کردیده باز هم آنچه را ایلخان
بست بیل میاید و زده بوقلمون و از برقه ایلخان
ز مکی جدید نمایند با سرمهای مسکی و هرزه و رانی قهقہ
بعده سپاه است گذاشته شاع کران بجا ایلخان
را میری نمایند هر روزه بلیغ و خل و شمنی جدید برای
ملکت تهیه میکنند نه سرم دارند نه ایمان نه دین

دارند نه وحدان
دست موافق شناس قها امر زیرین اتفاق
بیست ناده صفحه جزئی این بگردان از ای
ماهیت کرده و شکم از واد ماهیل داشته که این گروه
قدم اصلاح نمایند و مکرر چو این ناکان و محواین د
فرمان صورت امکان نمی یابد مگر تجلی هر چیزی

باجی میوط با خلفه و افری خستیار دیوانه و ارقدم
در میدان خدا کاری گذشت آری خدا کاری
زیر اغمخواران با جمعی معرفی گشته اند که در طبق
خیانت خود و پیش بوجاذبی خود غمچه ازی مملکت
را کفرخیص میدانند مصادره مور میگانی معرفی شده
از که فرد دوری پیکانگان را شرف ناریخی پنجه کشته
اند بیدار گشته گان باز خواب غفلت مردانی
همشند که خواب غفلت مارا تایید میکنند نوزگان
ما این خاصی میشند که دیانت و جلد مررت
لت مملکت ناموس و بجهة تقدیمات آیینه
را چه پیکانگان فروخته باکمال حدیث برای اولی
حقوق دشمن لفبا و اخلاقی ملت و گرامی حافظ
سوق و اون مردم بوا دی ضلالت کو شتر و از خد
خانمین و بدکاران بقدری حسره و جری نمایند
اند که هر کثر تصور جزئی برای خود میگشند و من
فرودگان باشد ازه چشت اهلیان میداکرده اند
که خیال محابرات و قصاص در شجاعه آنان خود
نمیگند.
و اس طبیعت هر شاخی را که شیان این غافل

لیحیت (باقیه از شماره قبل)

و جند قسم نمایند و یعنی دارم که صدق است از وکان صرافی زیر آلات عاری گرفته خشند و بزن ملد پوشانده گشت و در
باد و گواه نموده و بالاتر از این باس مجامد خود را بباب زینت فاخته قرار داده بودند و حالا که در دره حریت
ردس شده دعده اشحاد در جیان آنچه و از روی نظر بجن و عزت و غیر بجه و عزت فخر این جمعیت متعهد شده اند
که از ازواد ظاهی آنها حکمی برخلاف انتظام عمار نگردد و دنیاری از خود کم کیلان بجه کفره نمود و همچه اتسش گیرد و در
تحدی بناموسی دراز نمود و در موضعی که گیلان حاکم نداده نمایند از ده دلت اغمام نمیشود با این این این یکند از اند که
شب امشی روز رفت آمد و از دند و در طلبها باز و در کمال سلامتی در هشت بیستند و بمناسبه خود دنکابیف خوش
بستان داشت و پا یافعاف دارند که تھیخ نمایند که بهم این خست ابو سید بجا همین داحرا وطن است آیا حال این
آن نشده که بر وان و لاز در لفوف شمع وجود آنها اعاده نمایند و که مجاہدت پر میان بندند تأسیس پر این مثل گیلان

بعد بگشت وطن چپ کر که ایران میگردید
تجزی اینها هنگامی دیشی اینها بهلوانی درست
نمای اینها با جزر ای خوبی حرارت با جزر ای افراد
خوبی ای جزر ای مستی در خود است.
اگر ما حق بدهیم اگر در راهیست بود اگر در
جست وطن داشتیم اگر اشباح حقوق وظیفه خود
بودیم چگونه این ناسان این سوداگران پا زد
روالت این خردگان کالاسی بی نایوسی این
مردوگان ایلخان مظلوم آزار این بی حیان این
برآورده با پر رونی و سماجی که فتوح خصوص
رجاله و هرزه گردانی رذل منی است آزادان
بحوف و هراس هدن وحش ای خراص
بدون ترس و بیم حقوق کم تلت و علیکی را
خدیمه ایلخان ای هنگامی قرمان پرده همی ایلخان
کرده بدستور دشمن وطن بجز ای مشغول باید
طایان برآورده ای ایران بعیت خائین درباری
آنچه را که بوس کرده بوقوع اجراء کند از ده.
تاکی کاید این خردگان را کمال خود گذاشت تنه
باید در قبال خود سری نمای این عده همایستی میگشت

که نمودن که فقط و فقط علاج شخر در دامی ناست که
قد اکاری لازم است
نشهان خاکب مذاقیان جگلند بلکه این خطاب با
متوسط پر فضی عالمی است که در ایران و ایران با دید
وقت و در این دشی ناظر این مذاق اتفاق آور است
با میامت ولوز خود را اینها تو خود داده سیکوئم
دیگر بمحض رسیدن شسته نماید دیگر کدام موافق با
اعماردارید دیگر کدام روزی سیاه تراز این روز
سیاه ماحوا به بود.
قدری متوجه مرکز شود لحظه خود آمده از ضائع است
در مباردویت امنگرید لحقی با بطریق میباشد که گفته
پایی تخت ای زن درجه حال است. بن
مشی لایش خود را پیدین گردید و می بین
لی آهن بهدستی میگانان چنان با هدم نیان ای
این لکلت نارنجی مقولند.
ظرکنید چگونه خذ نفس و جذن فروشیست
کش دل فطرت در از تحقیقت را هم روز نامه
نویس برای کراه کردن جماعت و غواب کردن افکار
تلت و تفییع عناصر صالحه بمعله داده است.
شود و پاس دارم و دین گردید و در صفحه مردان روگین فیام نمایند و تحقیق تن در دینه و بغیرت مرنده
برپایی میشور و بین داری مشغول باشند و بگران علیت و هویت خوده نظر را باز جست ای داشته که گفت
شی لارض بعد مژدهها در ظل غشت ایان و خویش زمان از بچگونه نسل بال بلکه جان در راه دین و تهشی ایان
اصحام اسلام درینچه نکرده تا ترقی عباد و تقویت بلا دعا حاصل آید و انصاف است تابع ای اسنجقه و کلامی خفه
گردد شهد الی باصدای سیاکه بجهه قاطل کیلان بلکه نام همکار ایران بر سد میگوئیم چنان حس و غیرت اسلامی دن
در فکر خیر آنها سوچ خوده له بغير مکن التفسیر است و از بحث تمام و حلباک ندارند خون غیرت و بمحاجع در عوق از اینها
چنان بچویش آید که در فکر جوشن نسبتیک حس خداکاری و ذوق ایانها نولید و ایجاد شده که خود را بجهة
ناید و کردن هر دشمن و دشمن دست نانو و نهاده کردند لذت و لذتی را زاین خاک که خاک اسارت و قیمت شده در رخا خذ
و برق هر قسم از واردگان مخالفت و هقارت که راضی بروز از خواری در رالت خارج بجهة هر قسم از خصومات باشند

چهارمی اینکه شرف دارد با جای خود بگذشت
نمایند دوستار وطن خود بسند مخفی داشت
را فهمیدند اگر خدمتی مقدور شان نمود خبای
هم خواهند کرد.

با علیکم شوک الدله قوام‌السلطنه پهنه
دار شاعر سلطنه این‌الملک و محقق‌الآن
را آنکه بسته بمناسبت پیدا نیم بهاداشان تحقیق
مینهایم خواهند را یک‌از علاج در وسای امروری
میدانیم بتمام قوای خود با تهدام خجالات سو
این در ریا و دهنده‌خان شرافت و آدمیت
فیاض میکنیم.

چهارمی اینکه خیانت کردند پیغام عزیز
وطن را پدر ایم محمد و دوه پهلوان‌خان فرمودند
آتیازات دادند مزدور اجانت شدند کارگر
و شهان ایران کشید قدرت خدمت داشتند
کردند سهل است خیانت نمودند باز نیم مخولند و
برخیارند.

با قلعه باقی مایل به اساس با منظمه بیوی
با سلطنه‌ای حق سوز باست لالات میخون از

شده پاشیده باشد و بطور محترمانه و پهنان هم اقدامی خواهند کرد و هنار اسکار اد تکمیل قدری عادی و معمولی داشت
و تعالی قیام خواهند خود تابعون اله همراه امور و مرنت خوابهای دوره استبداد شود و بهر لطف دضریزی
ایران دارد آمده به قدری بخود آنها برگرد او مرد و زور قیمت زین پیروز و بالاترین خدمت زد آنها توسعه داده
افکار و تنبیه و تقطیع ایران و ایرانیان است که تمام افراد طلت بلا استثناء و هر فاقد باشد و از خوبی و فیاض
اعمال عالم داخلی و خارجی مجبوق و هر کی از آنها از مقام خود مخلوع و دست دکریان آنها را گرفته باشند
آدمیت خارج داری پرده خفا از آنها را ایشکار و از شناخت کار پیاو مظلالم وی روزی و با قدیمی آنها خاطر
حاصه ایالی و استحضردارند تا خائن و خیث از خادم و طیب تیز زاده شود و یعنی اللهم بجهت من اللئیب
حال موضع است که گفته شود هر کس که کیفیت قدری مایز رفت نفس شاید و تا دوست مخون پیش نمود
حیث مایز کسب گزد و حلالا باید گفت جای مردی دیگر است و بازار حرف است که هر که گایی مشیر ندارد

نشست این خواطره همی بیل سلیمان این لکه
همی جنام سلیمان مخوشود گرفتادن و فدا من
پس در این پیشرفت:

فرما کاری لازم است
عجا ما اینچوک باز اراده و گران میدانند ماران
این و آن می‌سیند زندگان کدام برمان علی‌المالیه
اقا مه کنیم که ماقا نهم نفس خود بستیر و قیام با
خطه برای پاگ کردن خاک مقدس وطن از لوت
 وجود گشی این نی ناموسان است

فاسخر میکنیم با علاوه شخصیت مایه ای میعنی نمایم
لیکن در بجز از این از زلوبیای ایران بکفر وطن خواه
ایران دولت باشد طرفدار او شم در بر قوه از این
ایران بکفر خان وطن فردش باشد با او طوفیم و
ضدیم.

سترنی‌الملک، هجر سلطنه، هشیر زاده، همچنین
الملک و هرچه مثلاً اینها در جو و محترم باشد تقدیم
ظرف‌های میخانم برای خطه ارجمند شان فدا شویم
هر خادمه سوئی که بجان و شیرف آنها توچینند
حساکاره جانهای غریز خود را پرسخاده ایم قرار دیدیم

نمید که امروز

قد اکاری لازم است

و قاہت وی شری بعضی از جاید بالآخره ما را از مسلک دستیقه که داشتم خرف داشته و دین شماره قلم را داخل در ذکر مطالب خارج از تکث نمود.

حق عصیانی شدن و داخل اینکو نه مباحثت گردیدن بمان اطلاعی است که بجهات سایل بد نموده ایم که دولت مظلوم کش حق برداره اکنیں با مستور حضرت درباری بوسیله دوست نفر از روز نامه نگاران بوجود آمد.

عاصم حبوب و فویض کان و پندار اتفاق داشته و بلکه خادمان با وجاہت ایشان و افرا پیام نموده درین پن مقصود خود را حاصل کنند. با لعج بشیقی فرزندان نا خلف ایران باشد زرور این مقصود شش زریک میکند این سرگفت این مباحثات این مساجرات این آشوب کار دولت ایلخانی حصول مقصود خود تهیه نموده و چنان رفع اینکو نه بلاء اصلاح این خواسته معدوم

با حاج با جمله باشد و برآت ادبی با جمله های انتانی با افسون های فصاصی و اخراج افرما و فده خوانی و تصریه آرائی حق ای باطل و باطل راحق نمیتوان جلوه داد با این یاده هستی ها با این هر زره در این دو جاہت وجوبیت خادمان صدقی وطنی پایی نمیشود.

با این معلمظه ها با این نیزگ نا فائتن نایک پاک و مطهر خواهند شد زیبی و قافت پر رو که میخواهند حفایق ای با این خواهفات مستور نماد ملت ایران بی این ملت بعلم این ملت بی سوار این ملت ب اطلاع از مباری امور این ملت بخواب و فه این ملت ساره لوح زود باور نماین در چشم خبر و بی اور اک من شد که با این ورق ناواره ها با این هر زره کوئی هم آن مقدار مشتبه کر دند که غافل و خادم از این مبتدا اگر هم بعضی خبریات را مطلع نباشد بعترت هش کرده خواهند ملقت شد که برای حصول مقصود و تلقیه ملکت و وضع شرذمهان خارجی و داخلی باید قیام نموده و بخوبی خواهند

کامی پیشتر استاد جلادت باید تا معادت پایه ولی المثلن فواهد که تاب اتحان آرد و از راه برخیزد و از بین خزان خلکت خم تا پد و حاصل زندگی را مایه شرمندی کند هایی فرعت است برخیزد و دست به امان شفاعت آورید و در گاه پروردگار رو آرد و با قدر عده بجز و بیانیت نظری کاید که کای از دست رفته دارم و پایی درگل فرماده و بگوید پروردگار ایا جهانی گناه در تو پنهانه امن بکیب المضطر ادا ده، این میث خال ای جان پاک دادی و گوهر دل دی پیکر نهادی و عصل را در جان هاک امر و فرمان نمودی دو ایش را مطلع و بیوط اید داشتی ما نه ای ای هرب نمودی و پنج برو ایش فوی کردی که حکم را با خدا و سازد و قده و ایس فوی راز بحوم بوس و یهی محفوظ و فنا دل را ز پگانه خودس دارد بچاک

جمل است اثرات در خشده نمی باشد اما مطار
داریم الحقیقت را مورثت خود در آن حدود
بقدرتی پیافت و صحبت عمل از خود ارزش نمود که شاید
هرگونه تقدیر و تجدید است موافقت اینگونه جوانان
کافی صحیح العمل را بهواره ارزید و متعال شدند داریم

ملکراف

حضور بارگ حضرت سلطان اشرف اعظم قاضی عسکر
المالک راهت علیه.

بلور یکه خاطر بارگ مستحضر مطلع است در زمان
زمانی بین طرف و عاگویان کرا را از او لیلا و دود
علیله بسته عالی بدل توجه و عیایت نخواصی ایج
با سورصفات گیلانات از قبل قبین حاکم درین
حدیقه از عنصر صالح و تسریع امر انتخابات و غیره
نموده و مأکنون بیچ و دو اثری بجهود فرشته
مثل اکه زمام داران امور مرکزی مایا بلکل این
کیلان دامور این صفوی اطلاع و یاعوایض و سلطان
و عاگویان که مأخذ آن نظریات واللامات کاره
محبی است بیچوچه افاده هنرن اطمینانی هم برای ایشان
نمی ناید تا آن عوایض صادقانه را که فقط از قله از

ساختن این فیض زمان خان بک چیزی بود که میگذیریم
قد اکاری لازم است

- اتفاق -

ملکراف

توسط اداره محترم روزنامه جمل مقام مقدس امنا محترم
بین اتحاد اسلام دامت تائید ائمهم اهلی کرگان زد
سالهای مديدة بوده در خود شان اینیت ایندیده
و بواسطه افتخار که امر زده در خاک کرگان زد
حکم فرمادت هموما دعاگو امر زده برای فسیب بیز
پیرو خود شدید دولت شاهنشاهی ایران در بالای
اداره تحقیق احسات قلبی خود شان را لایه
ساخته این بند و احسات قلبی وادعه خالصه
انهار اتفاقی که زدات مقدسش که گلگاه و سیله
احکام اسلام و استقلال ایران بیندیده
واز خدا و مدعی موافقت آن بیت محترم راه است
سید عجیل بن عیی زاده

از عقاید آنامی آقا پیر عجیب الله خان بدر محترم
دارزه تحقیق کرگان رود که از عنصر گرامی قدیمان

وقایت مادر از توافق هجری ازین مابر ماضی گزشکار آن در پان گنج و نه شرح او بزرگان آینه نهاد روزنامه کاره
مکت و نو اماني گردید کن ناصدو مملکت و دلمخون خود را نمایند ول از هجوم جوکش بهی خیانت کاران از زمام داران و نام دلان بخوبی
داریم خنکوس نزد اخذه و خارج گردیم و توفیق اتحاد و یگانی عطا فرماده باب محبت گلی که شکر نهاده گذاریم بهم ادھم
پدرگاه فرباز و دست نیاز بر محبت تو دراز مانده گان عاصی بر لوح معاصی خط فدایی گشیدیم پهلوی که باز صافی بیم
هرچه ناکردنی بود کردیم و هرگز از جرم خود عذری پیش نیاورده ولی نقش لاقطوا راحز قلوب و پیش قین بیان
الله یقین از غب را در نظر داریم در خوف در جاه و کسی بر دین ایجا، که مادر دنما تاره تحصیل میگیریم دریم
فعیل فر و گذاریم داز او دام که با این تغییر اقیام است کناره جوییم و با قضا کمال در جهالت باشی نماید و بیویم
جزیيات ازضم کلی فائنه نویم داز دام هایی با جسته در ترجیح نهیب وقت کنیم و حقیقت را بمنابعه رئیعت آشکاریم
نمایان خان خدا و مدعی و قابل داشت خواسته بینا اخربا من الظاهرات الی انور و اسلام

- اتفاق -

ملکوب

اداره شریف روزنامه جنگل نیام داشت و نیست
دیگر این نخست را برای دفع شیوه نشانیدم
در پی از شماره های روزنامه رعد که ملک تحقیق
معین است ناین بجهت نیست و اندک که حضرت آقا
میرزا کوچک خان سو، قصدی در نظر داشتم هرگاه
این قضیه بی اصل است باقتصای همین وجود این
صحیح خودمان تکذیب فرموده تا هموم بدانند که بنده
ازین تهمت ببری بشم.

حمد رسول

جنگل

اخبار مذر رجوع روزنامه رعد راجه‌الکذب معینیم
از زاده خارج شدن آقای آقا محمد رسول باعی می‌باشد
ذکرات داخلی و مصالح جمیعت بوده و بجهات دیگری
نمایش نیست.

پسر مدیر

طهران

د رانس پیاده را پورت میده
اقدامات لازمه

نیت دولت با اجراء حضرت اشرف پهلوی راعظ
و دلخونی حضرت اقدس قوام الکاظم و هم‌رسانی آقای
دولق‌الله ولد مقصوب جانب این الملک و بی‌تلخی
حاج معاخر الدله و استغاثه حاج معین الملک
و اداره کی شریعت زاده قائم مقام اللئک و تلقی
مقرر الحضرت العلیه آقا حاج لین الدله بالآخره
قسم نموده که دولت بیت بیج نظر قراقق ایران
بمقابل پنج نفر بواره و صد و پنجاه نفر پیاده ایرانی
رسکوی جنگل با بحر رشت افزایم دارند.

دولخواهی و رهن دوستی نیت بجمع قول اصفهان
ترقبه ارشی بدهند مثلاً دلاوه بوجنی حرکات نایابی
فامیل حاجی معاخر الدله و اقدامات نیکین اخیره‌انها
که موجب بسی امیر است) چنانکه باید بفرض رسیده باشد
این روزهایه نظامی موجوده نادرست که می‌باشد
محبیات نظم و انتظام از این ساخته مانند تراشی
اقدامات خود اهلی را در خدمت و خارزند از خطا
فوج معمودیم رشت که این ایام بکفر اکثره و دیگری
رازخم مکری نزد از که مشرف بتوت نیست و از هر
اهلی قائلیه از این حرکات رسایر ترتیبات بجهت
خوار آورده که بطوریست اقدام عاجله نه بالاحفاظ
مزبوره نهایند و چون آقای امیر علی‌پیر حکمران خلخالت
که بکی از تخدین نیت هسلام نیست برای ملاقات
و تخدید عده‌ای بجا تشریف آورده اند از این تقاضا
شده که برست و رونایند ترقی در امورت نزدیک
و در امور حکومتی که خلیل‌دهم در هم بوده بینهند
هر وقت حاکم صالحی از مرکز معین کرد و به عنی ایه
می‌توخود مراجعت نمایند و چون خلاصه اید و از ایه
ایران عموماً دعا گویان خضر صابو وجود مبارک حضرت
اشرف است که رسم اصولیت تکلیف کابینه دریافت
وزیر، عظام و صلاحات امور داخلی و رابط خارجی این
وطن مستحبه داده و از اینکه بعداز
تقدیم ادعیه فائمه و مراسم تخفیت محمد و امیر علی
سابقه خورایاد آورده اند که سرخاب‌پور که از
که چنان غصه‌پیش شاریه‌پیر کور و عمل مکلفات ندا
و این‌وضع باز چفت از دلایل روزگار جهتیه تهیه مواد معداد
ایران نیوان تصور کرد و مفترم شمرده نهانم نیک خود باید
فعالیت جدیت نخواهد بطرز و موضع داشته.

جست احتمال

احطاء

این بند سید خسرو الدین طباطبائی مدیر مسئول افکار
کرامی جریده شریفه حباب رعد پس از چهارده ماه
سافرت کمال اعشقی سرث رئیس نواقص مطبوعه نموده
از مقامات مردوطن تخلیق قوا و استعداد برانی فدکاری
در سکونی مخالفین خویش خسرو الدین ساخته باشد و نیاید
متغول انجام و طایف خود شدم.

افوس که اقبال معاذنه از توایی مسعود صالحی کلی
رسید افق بیان تغیرگردید در اثر آفاقی ساله
و اسلامیه و لوق الدله و سایر وطن پستان بود
تقدیم واقع شده کیم مقصود شک در مصاف نیک
و چارکشیم ایک بالا تصور و سمعاق دوں کاظم
کاری بجهوم مترکین اعلام سید ارم: که با این پیغام
دوں سرزیه کاربماان رسید لذا موقعاً جریده
متعطیل کردیم.

یکان راه علاج بغيریت سافرت خوب است
ان شاهلا اگر خادمه رخ نه بجهد مازده ماه قاری
گرام را بخواهد فرازی ای رعد با سرزیه پیش خوب
مشغول خواهیم شد (۱۹۰۷) بر طبائی کسر
امضا، تجاوز کناره رعد

اوست

دلبار بگواه دناله مارا
با پهر بکو عاشقان نیمه را

همه وست بکو ماجرای فردا را
خدابنده بکش حضرمان والا را
سباب باطفه بکو آن غزال رعنارا
کسر بکوه و بیان تو داده مارا
- بقیه دارد -

اما صاحب مصائب عراق باین ماضی داده که مکتبی
اطهار نکند که بعد ام نقطه مأمور ز هر کس مسئول نماید
میگویند برای خلافت همدان میر دیم که حد اکبر ده
حصاری پا اهلی و نجار همدان وارد شود.

مکافات

جهت تاریخ همدان و جنایات راهیت دولت پیشی
فرض فرمودند چون اهلی همدان در تهاابت پوت
جوامات را دیگری میکنند امر و زده مکافات روزگار
پوششان را دیگری کرد دولت از جریان طمعت
قادره بکلوگیری نیست قویی است که همچکی برآنند

جهت کثاره کردن

چون آقای شیرالدله وزیر خاک پس بزوب راهیت
نشافت و قول فرمانه ز اراده از هشت ماه هفت
آقای قوام اسلامی از وزارت خارجه که بکی فرمود
خبر است خبرت از اتفاق سه مالار عظم را با خود
رها بجا ای شیرالدله مصروف بکند که برهت بر قوه
از کر زوب فلاکت بخاسته باشد

درز و ناشی

آقای امین الملک وزیر پست و مکراف نخاب ایک
بهرز مسعود بعدها حاشیه نیزه اند غافل از اینکه
عافت خواهند بود اگر در بیوود دروغ نمیشود

ز شخان

حکومت بجهت درود فتوح روس حکم تحمله کار
وانرا و خانه ای امی نموده نقی نام تاجر یک شبانه
روز از حکم ان معلمت بخواه بهان شد همراهه نکان
پیش از دعله صیده خانه خود را خراب نماید.

یکی خانه خود را خراب میکند که بدیگری نماید بعضی
(در پاریان) خانه خود را خراب میکند که چا بدیگران نمیشند